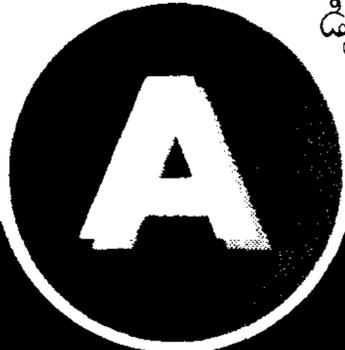

“తుమ్ కో దేఖా లో వే ఖయాల్ ఆయా...

జిందగీ ధూప్ తుమ్ ఘనా యా...”

అంటూ జగజీత్ సింగ్ మెలో డీ క్షిడి నుండో అలలు అలలుగా తేలుకుంటూ వస్తోంది.

డిజిటల్ సిగ్నల్ ప్రోసెసింగ్ లో డిజైన్ కాన్సెప్ట్ ని విడమర్చి చెబుతున్న ప్రొఫెసర్ ని శ్రద్ధంగా వింటున్న నేను కొంచెం డిస్టర్బ్ యి ఓ కంట ప్రక్కకి చూసాను. ముందు డిజైన్ లో కూర్చోని ఎంతో ఏకాగ్రతతో పాటున్నాడు. ‘ఋషి!’

అడవికి వెళ్లి కథ!

ఋషి నాకు తొలిమాపులోనే నచ్చాడు. అతని పేరుగాగే హైదరాబాద్ నుండి వచ్చాడు. మా లేబీకి సిస్టర్ లేబీ వాళ్ళ ముద్దాచ్చే మొహం, నుదుటి మీదకు పరజుట్టు, ముక్కు మీద కొంచెం క్రిందికి జారి సెటిలయిపోయే కళ్ళు, ఇదీ అతడి ఫోశర్!

పెదాలమీద నిత్యం కదలాడే చిరునవ్వు అతడికి మరింత అందాన్నిచ్చేది. ఎప్పుడూ పుస్తకాలతోనే కనిపించేవాడు. ఏదో ధ్యానంలో ఉండే మునిలా, భావుకుడిలా, మంచు పూల వర్షంలో తడిసిన వెన్నెలలా స్వచ్ఛంగా నిర్మలంగా ఉండేవాడు.

డిఫెన్సు లేబ్ లో ఈమధ్యనే సైంటిస్టుగా చేరిన య్యాను నేను. జాబ్ లో చేరగానే ట్రైనింగ్ లో ఉండియాలోని ‘ఇక్కడి’కి పంపించారు. సికింద్రాబాద్ లో ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో ఉన్న ట్రైనింగ్ ఇన్ స్టిట్యూట్.

చుట్టూ కొండలు, ప్రక్కనే చిన్న సరస్వతి అద్భుతంగా, ప్రావౌకేటింగ్ గా ఉండే ఏలూరియర్!

మొత్తం ఎనభై రెండుమంది సైంటిస్టులున్న మా బేచ్ లో పదిహేడుమంది ఆఫీసర్లు. నోట్లో సిస్టర్ స్పూన్ తో పుట్టి. ఏసీ రూముల్లోనే పెరిగి పెద్దైన ముగ్గురు మోడల్స్ లాంటి నార్త్ ఇండియా అమ్మాయిలు. ప్రకృతి పెడితే మిగతా వాళ్ళలో నేనే అందంగా ఉన్నాను! ‘సోల్ ఇండియన్ బిశ్వరాయ్’ అని పేరు. మేల్ గా నన్ను ముద్దుగా పిలిచేవారు. అతని నాకెంతో గర్వంగా ఆనందించేది.

అయితే నా ఆహం ‘సంతృప్తి’ ని కాంక్షించింది. అది ఋషితో స్నేహాన్ని కోరింది. ఆందుకే అతణ్ణి కదిలిద్దామనుకున్నాను. ఆ తర్వాత రోజే దానికి శ్రీకారం చుట్టాను.

సన్యాసిరావులైతి

గ్లాసు డోర్ తోసుకుని కంప్యూటర్ లేబ్ లోకి ప్రవేశించగానే చల్లటి ఏసీ నన్ను చుట్టేసింది.

శత్రుదేశ విమానాల్ని పసిగట్టుడానికి నలువైపులా తిరిగే రాడార్ లా తలను తిప్పుతూ లేబ్ అంలా వెదికాను. ఒక మూల కంప్యూటర్ ముందు కూర్చోని ప్రోగ్రామింగ్ చేసుకుంటున్నాడు ఋషి.

నెమ్మదిగా అతణ్ణి చేరుకొని, కుర్చీ లాక్కోని ప్రక్కనే కూర్చున్నాను. నన్ను అంత దగ్గరగా ప్రక్కనే చూడగానే కొంచెం బెదిరాడు.

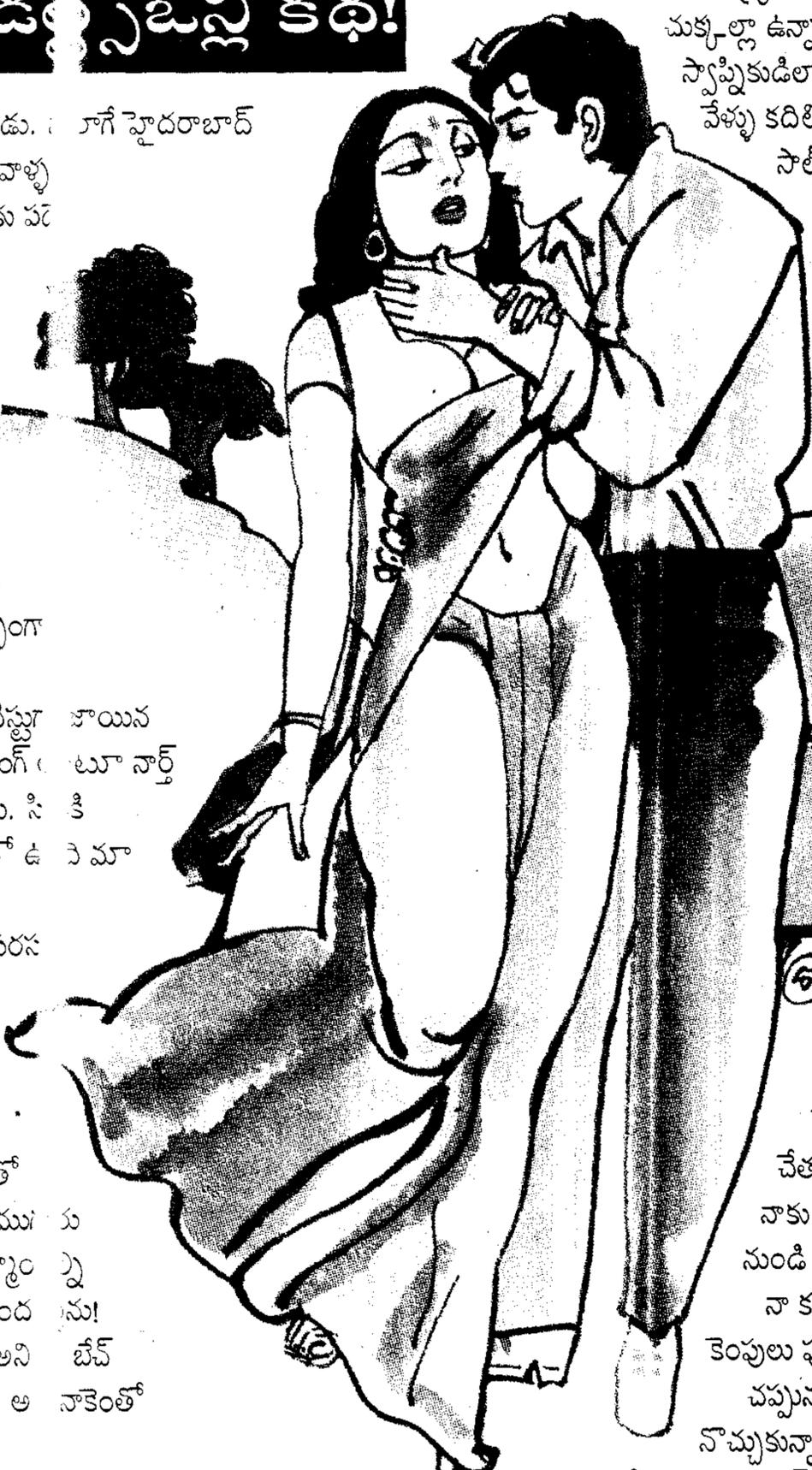
“హా ఋషి! హా ఆర్యా!” విష్ చేసాను.

“ఫైన్, థాంక్యూ!” అని ఆగి “...నేను రాసిన ఈ కోడ్ లో ఎక్కడో తప్పు దొర్లింది. కొంచెం కరెక్ట్ చేస్తారా” అంటూ డైరెక్టుగా సబ్జెక్ట్ లోకి దిగిపోయాడు. నాకు ముచ్చటేసింది.

కంప్యూటర్ తెరమీద దృష్టిసారించాను.

సీలిరంగు స్క్రీన్ మీద రంగు రంగుల అక్షరాలు ఆకాశంలో ముక్కల్లా ఉన్నాయి. వాటితో కుస్తీ పడుతున్న ఋషి ఒక స్వాప్నికుడిలా అనిపించాడు. కీబోర్డు మీద చకచకా వేళ్ళు కదిలిస్తూ రెండు నిముషాల్లో అతడి ప్రోబ్లం సాల్వ్ చేసాను.

(ధిల్లయిపోయాడు!)

ఋషి

“అరే! గంటసేపటి నుండి నేను తన్నుకుంటున్నాను. మీరు చిట్కెలో సాల్వ్ చేసారు. ఫెంటాస్టిక్!” అంటూ చిన్నపిల్లాడిలా నా చేతుల్ని పట్టుకుని ఊపేసాడు. అతడి స్పర్శ నాకు హాయిగా అనిపించింది. అతడి శరీరం నుండి వస్తున్న పరిమళం మత్తుగా ఉంది. నా కళ్ళు అరమోడ్పులయ్యాయి. బుగ్గల్లో కెంపులు పూసాయి. ఏదో వివశత్యం! చప్పున నా చేతుల్ని వదిలేసి ‘సారీ’ అంటూ నొచ్చుకున్నాడు.

“సారీ ఎందుకు? వెల్ కం!” అని చివ్వున లేచి అక్కడి నుండి వచ్చే సాను.

సిగ్గుపడడంలో ఉండే మాధుర్యం నాకు అప్పుడే

తెలిసింది.

★ ★ ★

లైబ్రరీ, కంప్యూటర్ సెంటర్, ఇంటర్నెట్ కనెక్షన్లు కూడా బుక్ డిస్కవరీలో ఒక భాగమయ్యాయి. ఎన్నో కబుర్లు చెప్పాడు. మొదట్లో కొంత అయబద్ధంగా, ఒక పాటలా సాగిపోయే అతని ప్రారంభించాయి.

పుస్తకాల పురుగులా కనిపించే అతడితో ఆశ్చర్యంగా అనిపించేది.

రోజూ క్లాసులమానే వచ్చి నాతో చేరేవాడని వరకూ వచ్చేవాళ్ళం. దారి పొడుగునా ఎన్నో హాయిగా నవ్వేవాడు. నేను నవ్వుతుంటే ఎంతో ఇంచుమించు రోజులన్నీ ఇలాగే గడిచేవి.

కాలం దొర్లసాగింది. మా మధ్య సామీప్య 'ఫ్రెండ్స్' లెవెల్ని దాటి ఇంకొంచెం ముందు

ఒక వయసు దాటాక ప్రేమ అనే భావం ఇతడు నా హృదయంలో ఎక్కడో కదలికను నేను పరిణతి చెందిన అమ్మాయిని.

ఎందుకంటే నా విద్యార్థి దశలో ఎంతోమంది కు(రాళ్ళు) నాకు

తోపాటు రోజూ నన్ను కలవడం మొదలుపెట్టాడు. అతని చిరాకు వేసేది. కానీ మాటలు నన్ను ఆకట్టుకోవడం ప్రారంభించాయి.

త మాటకారి ఉండడం నాకు

ఇద్దరం నడుచుకుంటూ హాస్టల్ కులు చెప్పాడు. మనసారా, ఆరాధనగా చూసేవాడు.

పెరిగింది. అది ఆకర్షణ అనే వెళ్ళడం ప్రారంభించింది.

త తొందరగా కలగడు. అయితే స్నేహితునిగా చూసేవాడు. కానీ నా దృష్టిలో

దాసోహమన్నారు. ఏనాడూ ఎవరికీ నేను కరగలేదు. అన్నీ లైట్గా తీసుకొని ఎప్పుడూ చదువులో ఫస్టుండే దాన్ని.

అందుకే ఇతడు కలిగిస్తున్న 'ప్రేమ' అనే భావానికి నేను లొంగకూడదనుకున్నాను.

అయితే నా అభిప్రాయం తప్పు అని, నేను కూడా ఒక సాధారణమైన అమ్మాయినే అని కొన్ని రోజుల తర్వాత నాకు తెలిసాల్సింది.

★ ★ ★

"ఫ్రెండ్స్! ఎ స్మైల్ ఎనౌన్స్ మెంట్!

మనందరం ఈ (ట్రైనింగ్ కి వచ్చి నెల రోజులు కావస్తుంది.

దేశంలో ఎక్కడెక్కడి నుండో వచ్చాం. అందరం ఇక్కడ కలిసాం. ఇది మన కెరీర్లో మరపురాని అనుభవం. అయితే ఈ జ్ఞాపకాల్ని మరింత పరిపూర్ణం చేయాలంటే

మనందరం కలిసి

యుక్తా తెలివి

ప్రముఖ అమెరికన్ లిటిగేట్ రైటర్ వైరుముత్తు గురించి తెలియని వారెవరూ ఉండరు. ఇటీవల ఈయన గారికి ఓ స్పెషల్ ఐటమ్ రాయాలనిపించి యుక్తాముఖిపై ఓ సాంగ్ రాశాడట. ఆ పాట చాలా నచ్చి డైరెక్టర్ విశిష్ట తన పిచ్చర్లో ఆ సాంగ్ కి యుక్తాముఖిని డాన్స్ చెయ్యమన్నాడట. ఇంకేం యుక్తాముఖి రెచ్చిపోయి డాన్స్ చేసి 'శభాష్' అనిపించుకుని, తర్వాత విశిష్ట పిచ్చర్లో 'హిరోయిన్ గా బుక్ అయిపోయింది. సో, అదీ తెలివంటే!

- విశ్రుత

సరదాగా

బయట ఎక్కడైనా

గడపాలని నేను అనుకుంటున్నాను. అందుకే ఈ ఏకెండ్లో ఇక్కడ చుట్టుపక్కలన్న టూరిజం ప్లేసెస్ అన్నీ మనం చూడాలని నేను నిర్ణయించాను. మీ అభిప్రాయం చెప్పండి!" అంటూ హైటింగ్గా చెప్పాడు మా బేస్ లీడర్ మనూ గౌరవ్!

మేమందరం విజిల్లు, చప్పట్లతో మా అంగీకారాన్ని తెలియజేసాం. మహాబలేశ్వరం, సిద్ది, అజంతా, ఎల్లోరాలంటి ప్లేసెస్ అన్నీ మా లిస్టులో ఉన్నాయి. నాకైతే చెప్పలేనంత ఆనందంగా అనిపించింది. ఎందుకంటే నా ఊహ తెలిసాక ఫ్రెండ్స్ తో వెళుతున్న మొదటి టూర్ ఇది!

లాటా సుమోల్స్ మేమందరం బయలుదేరాం. నేనూ, బుక్ ఒకే సుమోల్స్ ప్రక్కప్రక్కనే కూర్చున్నాం.

జర్నీ స్టార్ట్ కాగానే అందరూ అంత్యాక్షరి ఆడటం మొదలుపెట్టారు. బుక్ నేనూ ఒక టీమ్ మిగతా వాళ్ళంతా ఒక టీమ్. బుక్ మంచి సింగర్. ఎక్కడా ఆపకుండా వెంట వెంటనే పాడి అదరగొట్టేసాడు. చివరికి మేమే గెలిచాం.

నేను కేరింతలు కొడుతూ చప్పట్లు కొట్టాను. మా అల్లరితో టైము ఎలా గడిచిందో తెలియనే లేదు. ఇంతలో మహాబలేశ్వరం రానే వచ్చింది. అందరూ బిలబిలమంటూ క్రిందికి దిగి గుంపులు గుంపులుగా విడిపోయారు.

చివరికి నేనూ, బుక్ మిగిలాం. మా ఇద్దరిది ఒక చేష్! నేను గాఢంగా ఊపిరిపీల్చి ఒక్కసారి చుట్టూ చూసాను. ఎత్తయిన కొండలు, వాటిమధ్య లోయలు, మోహరించిన ఉన్న పర్వత శ్రేణి. దూరంగా కనిపిస్తున్న నీలి రంగు పర్వత శిఖరాలు ఆకాశంలో కలిసిపోయాయి. వాటితో తెల్లటి వెండిమబ్బులు దోబూచులాడుతున్నాయి. బుక్ కలిసి నడవసాగాను.

స్వేచ్ఛయిన కొండమీద, పచ్చటి దట్టమైన చెట్ల నడుమ అతడితో నడుస్తుంటే ఎంతో హాయిగా అనిపించింది. మనసు పురివిప్పిన మయూరమయింది.

మాలాగే ఎంతోమంది టూరిస్టులు. వయసులో ఉన్నవాళ్ళు, కపుల్స్, పిల్లలు, అంతా సందడిగా వుంది.

అందమైన లోకేషన్ కనబడినపుడల్లా ఋషి స్నాప్స్ తీయసాగాడు. నేను లోయ అంచున నిలచి 'హలో!' అని గట్టిగా అరిచి, దాని ప్రతిధ్వనిని విచప్పట్లు కొడుతుంటే పడీపడీ నవ్వసాగాడు. దారిలో కనబడిన 'ట్రైయిన్ హాల్స్' మీదెక్కి జానపద హీరోలా దాన్ని ఉరికించాడు. దాని యజమాని ఒకటే గోల, అది బెదిరిపోతుందేమో అని. నాకు మాత్రం విపరీతమైన నవ్వొచ్చింది.

తర్వాత ఇద్దరం కొండ దిగి క్రిందికొచ్చాం. కొండ పాదాన్ని ఆనుకొని పెద్ద లోక్ ఉంది. బోటింగ్ చేద్దామన్నాడు.

"ఇంకేం! పద" అన్నాను.

లాహిరి లాహిరిలో అని పాడుకుంటూ ఇద్దరం పెడలింగ్ బోట్ లో లోక్ అంతా కలియ తిరిగిం. బాగా అలిసిపోయి, 'హాయి! ఇకచాలు' అనుకున్నాక దగ్గర్లో ఉన్న ఒక రెస్టారెంటుకి తీసుకుపోయాడు.

నేను సగం తాగిన కోకోబాటిల్ ని లాక్కొని, చక్క కూడా మిగల్చకుండా మొత్తం తాగేసాడు. నేను కోపంగా చూస్తే ముసి ముసిగా నవ్వసాగాడు.

రుచికరమైన నార్ట్ ఇండియన్ ఫుడ్ ని కడుపుబ్బాడా తిని బయటికొచ్చాం. అప్పటికే మేం తిరిగి వెళ్ళాల్సిన టైము అయింది.

అతడితోపాటు మా అందరి 'కామన్ మీటింగ్ స్పేస్' కేసి నడవసాగాను. పచ్చటి చెట్లు. మధ్యలో సన్నటి తారు రోడ్డు. నడుస్తుంటే సన్నగా తుంపర్లు మొదలయ్యాయి.

అతడికి దగ్గరగా జరిగాను.

నా నడుమీద చేయి వేసి నన్ను మరింత దగ్గరగా లాక్కొన్నాడు.

నేను కళ్ళు విపార్చి అతడి మొహంలోకి చూస్తూ, నా మొహాన్ని దగ్గరగా తీసుకొని నా పెదవుల మీద గట్టిగా చుంబించాడు.

నేను కాదనలేదు.

జీవితంలోని తొలిముద్దు!

తియ్యగా, అద్భుతంగా, మనోహరంగా ఉంది.

కెనడాలో టొరెంట్ లో ఒక రాత్రి 3,069
మంది ఆడవాళ్ళని ముద్దాడిన బిల్ మోర్ అనే అతను తన ఘనకార్యానికి ఆనందపడలేదు. పాపం, 5000

వేల మంది ఆడవాళ్ళని ఒకే రాత్రి ముద్దాడి

మిస్సయిన కిస్సింగ్ రికార్డు

డంకన్ అనే యువతి ఆ రాత్రి 2100 ముద్దులు

ప్రపంచ రికార్డు స్థాపిద్దామనుకున్నాడట!
ఓ ఆదివారం రాత్రి అతన్ని ముద్దాడాలని వచ్చిన ముద్దుగుమ్మలు బారులు తీరారట! ఎనిమిది గంటలపాటు సాగిన 'ముద్దులాట'లో బిల్ మోర్ పెదవులు మొద్దుబారిపోవడంతో ఆ రాత్రి మూడున్నర

గంటలకే తన ప్రయత్నాన్ని విరమించుకున్నాడు. ధర్మ కార్యాలకీ, ఎటువంటి సాహసకృత్యానికైనా సిద్ధమవుతాడు 39 ఏళ్ల బిల్ మోర్. అతని మంచి మనస్సుకి చలించిపోయిన 29 ఏళ్ల కేథీ

తాన్నొక్కతే ఇచ్చిందట! ఇదంతా ఎందుకో తెలుసా? ప్రమాదవశాత్తూ పక్షవాత గ్రస్తుడైన ఓ స్ట్రోక్ కర్మకు సహాయానికి చందాలు వసూలు చేద్దామని!

-తటవర్తి రామచంద్రరావు

టూర్ నుండి తిరిగి ఇన్స్టిట్యూట్ కి రాగానే ఇంటర్నెట్ సెంటర్ కి వెళ్ళి మెయిల్ బాక్స్ ఓపెన్ చేసాను.

అశ్చర్యంగా, ఋషి నాకో మెయిల్ పంపించాడు. దాన్ని చదవసాగాను.

"బుజ్జీ-

రోజూ కలిసి తిరుగుతున్నా ఈ 'మెయిల్' ఏంట్రా అనుకుంటున్నావు కదూ! అది అంతేరా! కొన్ని విషయాలు ఎదుటపడి చెప్పలేము. ధైర్యం లేక కాదుగానీ, అది అంతే! ఆందుకే చెబుతున్నా! ఐ లవ్ యూ! నీవు నాతో చేసే స్నేహాన్ని అలుసుగా తీసుకొని ఐ అవ్వా చెప్పేటంత చీప్ మెంటాలిటీ కాదు నాది. కానీ నాకు నువ్వు కావాలి. నువ్వొప్పుకుంటే నీతో జీవితం పంచుకుంటాను. నీ అంగీకారం కోసం ఎదురు చూస్తూ-

ప్రేమతో
ఋషి'

షాకింగ్ గా అనిపించింది నాకు. తేరుకుంటూ సావధానంగా ఆలోచించాను. అతడితో స్నేహాన్ని కోరిన నా మనసు, అతణ్ణి జీవితంలోకి

ఆహ్వానించడానికి ఒప్పుకోవడం లేదు. నన్ను కనిపించిన తల్లిదండ్రులు, ఈ వ్యవస్థలోని అడ్డుగోడలు నా కళ్ళముందు మెదిలాయి.

మనస్సుని నొక్కిపెట్టి అతడికి సమాధానం ఇచ్చాను.

"సారీ ఋషి! ఎక్కేట్రీమ్మి సారీ!" అని.

ఆరోజు రాత్రి నాకు నిద్రపట్టలేదు.

రాత్రంతా భోరున ఒకటే వర్షం.

బహుశా ఆకాశం ఎందుకో ఏడుస్తున్నట్లుంది, నా మనసులాగ.

